

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/211 z dnia 21 listopada 2017 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów łososia na Morzu Bałtyckim 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/212 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez dodanie Sri Lanki, Trynidadu i Tobago oraz Tunezji do tabeli w pkt I załącznika ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/213 z dnia 12 lutego 2018 r. w sprawie stosowania bisfenolu A w lakierach i powłokach przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 10/2011 w odniesieniu do stosowania tej substancji w materiałach z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością ⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/214 z dnia 13 lutego 2018 r. zatwierdzające zmiany specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym [„Pla i Llevant” (ChNP)] 13
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/215 z dnia 13 lutego 2018 r. obejmujące nazwę „Mergelland” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 14

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1441/2007 z dnia 5 grudnia 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz.U. L 322 z 7.12.2007) 15
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2017/1495 z dnia 23 sierpnia 2017 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do *Campylobacter* w tuszach brojlerów (Dz.U. L 218 z 24.8.2017) 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1086/2011 z dnia 27 października 2011 r. zmieniającego załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do salmonelli w świeżym mięsie drobiowym (Dz.U. L 281 z 28.10.2011) 16**

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/211

z dnia 21 listopada 2017 r.

ustanawiające plan w zakresie odrzutów łososia na Morzu Bałtyckim

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach unijnych połowów poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku ma zastosowanie do połowów łososia od dnia 1 stycznia 2015 r.
- (3) Art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważnia Komisję, w przypadku braku planów wieloletnich ustanawianych zgodnie z art. 9 tego rozporządzenia, do przyjmowania planu w zakresie odrzutów określającego szczegóły realizacji obowiązku wyładunku na początkowy okres trzech lat, który może być przedłużony na kolejne trzy lata. Te plany w zakresie odrzutów są przyjmowane na podstawie wspólnych rekomendacji opracowywanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (4) Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1396/2014⁽²⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów dotyczący połowów łososia, śledzia, szprota i dorsza w Morzu Bałtyckim. Plan ten obejmuje m.in. wyłączenie z obowiązku wyładunku w odniesieniu do dorsza i łososia ze względu na ich wysokie wskaźniki przeżycia, jak wykazano w przypadku tych gatunków w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Rozporządzenie delegowane (UE) nr 1396/2014 przestaje obowiązywać z dniem 31 grudnia 2017 r.
- (5) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139⁽³⁾ ustanawia się wieloletni plan w odniesieniu do niektórych połowów dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim. Ten wieloletni plan nie obejmuje stad łososia ani ich połowów w Morzu Bałtyckim.
- (6) W przypadku braku wieloletniego planu dla stad łososia oraz ich połowów w Morzu Bałtyckim szczegóły realizacji obowiązku wyładunku po wygaśnięciu rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1396/2014 mają zostać przyjęte w ramach nowego planu w zakresie odrzutów na podstawie wspólnych rekomendacji przedłożonych przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.1.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1396/2014 z dnia 20 października 2014 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów na Morzu Bałtyckim (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 40).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

- (7) Dania, Niemcy, Estonia, Łotwa, Litwa, Polska, Finlandia i Szwecja mają bezpośredni interes w zarządzaniu połowami w regionie Morza Bałtyckiego. W dniu 31 maja 2017 r. powyższe państwa członkowskie, po zasięgnięciu opinii Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego, przedstawiły Komisji wspólną rekomendację⁽¹⁾. Uzyskano opinie naukowe od odpowiednich organów naukowych.
- (8) We wspólnej rekomendacji sugeruje się, że wyłączenie z obowiązku wyładunku w odniesieniu do łosia złowionego za pomocą sieci pułapkowych, koszy lub więcierzy, żaków i niewodów stawnych, przewidziane w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 1396/2014, powinno być nadal stosowane po dniu 31 grudnia 2017 r.
- (9) Wspólna rekomendacja opiera się na dowodach naukowych wskazujących na wysoką przeżywalność, przedstawionych przez forum ds. rybołówstwa na Morzu Bałtyckim (BALTFISH) i zweryfikowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF). STECF stwierdził, że ze względu na fakt, iż narzędzia te funkcjonują na zasadzie statycznego uwięzienia ryby wewnątrz sieci, w przeciwieństwie do oplątania lub złapania na hak, można założyć w uzasadniony sposób, że śmiertelność w przypadku tych narzędzi będzie niska.
- (10) Środki zaproponowane we wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i dlatego zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy je zawrzeć w niniejszym rozporządzeniu.
- (11) Z uwagi na to, że rozporządzenie delegowane (UE) nr 1396/2014 przestaje obowiązywać z dniem 31 grudnia 2017 r., niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 stycznia 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe informacje dotyczące wdrożenia obowiązku wyładunku w odniesieniu do łosia złowionego podczas połowów łosia, śledzia, szprota i dorsza w Morzu Bałtyckim.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „Morze Bałtyckie” oznacza rejony ICES IIIb, IIIc oraz IIIId, jak określono w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009⁽²⁾.

Artykuł 3

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku nie ma zastosowania do łosia złowionego za pomocą sieci pułapkowych, koszy lub więcierzy, żaków i niewodów stawnych.
2. Łosia złowionego poza dostępną kwotą lub poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony w okolicznościach, o których mowa w ust. 1, wypuszcza się z powrotem do morza.

⁽¹⁾ „Wspólna rekomendacja grupy wysokiego szczebla BALTFISH na temat zarysu planu w zakresie odrzutów na Morzu Bałtyckim” przekazana w dniach 27 maja 2014 r. i 31 maja 2017 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/212**z dnia 13 grudnia 2017 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez dodanie Sri Lanki, Trynidadu i Tobago oraz Tunezji do tabeli w pkt I załącznika****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia musi zapewnić skuteczną ochronę integralności i właściwego funkcjonowania swojego systemu finansowego i rynku wewnętrznego przed praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. W związku z tym dyrektywa (UE) 2015/849 stanowi, że Komisja powinna wskazać państwa trzecie wysokiego ryzyka, które wykazują strategiczne braki w swoich systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii.
- (2) Komisja powinna dokonywać przeglądu wykazu państw trzecich wysokiego ryzyka zawartego w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1675 ⁽²⁾ w odpowiednim czasie pod kątem postępów poczynionych przez te państwa trzecie wysokiego ryzyka w usuwaniu strategicznych braków w ich systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Komisja powinna uwzględnić w swoich ocenach nowe informacje pochodzące od organizacji międzynarodowych i organów normalizacyjnych, takie jak dokumenty wydane przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF). W świetle tych informacji Komisja powinna również określić dodatkowe państwa trzecie wysokiego ryzyka wykazujące strategiczne braki w swoich systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT).
- (3) Zgodnie z kryteriami określonymi w dyrektywie (UE) 2015/849 Komisja wzięła pod uwagę najnowsze dostępne informacje, w szczególności najnowsze publiczne oświadczenia FATF i dokument FATF pt. „Improving Global AML/CFT Compliance: ongoing process” oraz sprawozdania Grupy ds. Przeglądu Współpracy Międzynarodowej funkcjonującej w ramach FATF w odniesieniu do ryzyk stwarzanych przez poszczególne państwa trzecie zgodnie z art. 9 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849.
- (4) FATF uznała Sri Lankę, Trynidad i Tobago oraz Tunezję za państwa mające strategiczne braki w swoich systemach AML/CFT, które stanowią zagrożenie dla międzynarodowego systemu finansowego; w celu usunięcia tych braków państwa te opracowały, we współpracy z FATF, plan działania.
- (5) Z uwagi na wysoki poziom integracji międzynarodowego systemu finansowego, bliskie powiązania między podmiotami gospodarczymi, dużą liczbę transakcji transgranicznych zawieranych z podmiotami z Unii i przez podmioty z Unii, a także stopień otwarcia rynku Komisja przyjmuje, że każde zagrożenie dla międzynarodowego systemu finansowego związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu stanowi również zagrożenie dla unijnego systemu finansowego.
- (6) Zgodnie z najnowszymi właściwymi informacjami Komisja doszła w swojej analizie do wniosku, że za jurysdykcję państwa trzeciego mającą strategiczne braki w swoim systemie AML/CFT, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii, należy uznać Sri Lankę, Trynidad i Tobago oraz Tunezję, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849. Państwa te przedstawiły jednak pisemne zobowiązanie polityczne na wysokim szczeblu do usunięcia stwierdzonych braków i opracowały wraz z FATF plan działania, który pozwoli im spełnić wymogi określone w dyrektywie (UE) 2015/849. Komisja dokona ponownej oceny statusu tych państw w świetle wywiązania się przez nie z powyższego zobowiązania.
- (7) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1675 należy zatem wprowadzić następujące zmiany,

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1675 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki (Dz.U. L 254 z 20.9.2016, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675 w tabeli w pkt I dodaje się wiersze:

„11	Sri Lanka
12	Trynidad i Tobago
13	Tunezja”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/213**z dnia 12 lutego 2018 r.****w sprawie stosowania bisfenolu A w lakierach i powłokach przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 10/2011 w odniesieniu do stosowania tej substancji w materiałach z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 lit. d), e), h), i) oraz j),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Substancja 2,2-bis(4-hydroksyfenylo)propan (CAS 000080-05-7), powszechnie znana jako bisfenol A („BPA”), jest stosowana do produkcji niektórych materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, np. tworzyw poliwęglanowych i żywic epoksydowych stosowanych w lakierach i powłokach. BPA może migrować do żywności z materiału lub wyrobu, z którymi ma ona styczność, w wyniku czego konsumenci tej żywności są narażeni na BPA.
- (2) Stosowanie BPA jako monomeru do produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych jest dopuszczone rozporządzeniem Komisji (UE) nr 10/2011 ⁽²⁾. Udzielenie zezwolenia jest uzależnione od limitu migracji specyficznej („SML”) wynoszącego 0,6 mg BPA na kilogram żywności (mg/kg) na podstawie wcześniejszej oceny dokonanej przez Komitet Naukowy ds. Żywności ⁽³⁾. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) dokonał przeglądu informacji naukowych i zaktualizował swoją opinię w sprawie BPA w latach 2006 ⁽⁴⁾, 2008 ⁽⁵⁾, 2010 ⁽⁶⁾ i 2011 ⁽⁷⁾. Zgodnie z zasadą ostrożności obowiązuje zakaz stosowania tej substancji do produkcji butelek z poliwęglanu do karmienia niemowląt.
- (3) Po opublikowaniu opinii naukowej w sprawie BPA w 2011 r. Urząd stwierdził, że ocena narażenia, która pochodzi z jego opinii z 2006 r., musi zostać zaktualizowana w świetle nowych danych i że należy również zbadać znaczenie narażenia z dietą w kontekście innych dróg narażenia. Urząd postanowił przeprowadzić pełną ponowną ocenę BPA w oparciu o najnowsze dowody naukowe. W 2012 r., zgodnie z art. 29 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾, Urząd zwrócił się do swojego panelu ds. materiałów pozostających w kontakcie z żywnością, enzymów, aromatów oraz substancji pomagających w przetwarzaniu (CEF) z wnioskiem o wydanie opinii naukowej na temat zagrożeń dla zdrowia publicznego związanych z obecnością BPA w żywności.
- (4) Urząd przyjął opinię w dniu 11 grudnia 2014 r. ⁽⁹⁾, po przeanalizowaniu dostępnych danych i badań naukowych opublikowanych od 2006 r. do 2012 r., jak również pewnych badań dostępnych w 2013 r. W opinii tej Urząd wprowadził zmiany średniej względnej masy nerek w dwupokoleniowym badaniu myszy jako krytyczny punkt końcowy i obliczył dawkę wyznaczającą (dolna granica przedziału ufności BMDL₁₀) na poziomie 8 960 µg/kg

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1).⁽³⁾ Opinia Komitetu Naukowego ds. Żywności w sprawie bisfenolu A (SCF/CS/PM/3936 Final).⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2006) 428, 1.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA (2008) 759, 1.⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2010; 8(9):1829.⁽⁷⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(12):2475.⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).⁽⁹⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(1):3978.

masy ciała dziennie. Urząd zastosował nowe dane toksykokinetyczne, aby umożliwić dla przedmiotowej substancji dokładniejszą ekstrapolację danych ze zwierząt na ludzi, i wyznaczył odpowiednik dawki u ludzi (ang. human equivalent dose, HED) na poziomie 609 µg/kg masy ciała dziennie. HED wykorzystano jako punkt odniesienia do określenia dla BPA orientacyjnej wartości bezpieczeństwa dla zdrowia.

- (5) Aby określić orientacyjną wartość bezpieczeństwa dla zdrowia, Urząd zastosował współczynnik niepewności wynoszący 2,5 dla różnic międzygatunkowych i 10 dla różnic wewnątrzgatunkowych. Zastosował on dodatkowy czynnik wynoszący 6, aby uwzględnić niepewność co do potencjalnego wpływu zdrowotnego BPA na gruczoł mlekowy, układ rozrodczy, metabolizujący i odpornościowy oraz skutki neurobehawioralne BPA. W rezultacie zastosowano ogólny współczynnik niepewności wynoszący 150 do ustanowienia nowego tolerowanego dziennego pobrania (TDI) na poziomie 4 µg/kg masy ciała dziennie. Urząd wyznaczył jednak wspomniane TDI jako tymczasowe (t-TDI) w oczekiwaniu na spodziewane wyniki badania toksyczności przewlekłej BPA u gryzoni, przeprowadzanego przez Krajowy Program Toksykologii i Urząd ds. Żywności i Leków (NTP/FDA) w Stanach Zjednoczonych Ameryki.
- (6) Urząd zauważył, że narażenie z diety na BPA jest niższe od tymczasowego TDI, i stwierdził, że nie istnieje zagrożenie dla zdrowia przy szacowanych poziomach narażenia. W opinii przyjętej w dniu 11 grudnia 2014 r. Urząd oszacował także żywnościowe oraz pozażywnościowe źródła narażenia. Źródła pozażywnościowe obejmują narażenie za pośrednictwem powietrza, wdychania pyłu i absorpcji poprzez skórę w wyniku kontaktu z papierem termoczułym i kosmetykami. Panel stwierdził, że centralne szacunki łącznego narażenia na BPA ze źródeł żywnościowych i pozażywnościowych dla najbardziej narażonych grup, w tym niemowląt, dzieci i nastolatków, są niższe od tymczasowego TDI i że zagrożenie dla zdrowia związane z BPA jest niskie przy szacowanych łącznych poziomach narażenia.
- (7) Po opublikowaniu przez Urząd opinii w 2014 r. należy zaktualizować obecny SML dla materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych w celu uwzględnienia nowego tymczasowego TDI. Przy ustalaniu SML uwzględnia się standardowe założenie dotyczące narażenia, zgodnie z którym osoba o masie ciała wynoszącej 60 kg spożywa dziennie 1 kg żywności, a całe narażenie pochodzi z materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Art. 5 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 stanowi, że szczegółowe limity migracji niektórych składników do żywności lub na jej powierzchnię powinny odpowiednio uwzględniać inne, ewentualne źródła narażenia na te składniki. Urząd zauważył, że narażenie na BPA ze źródeł pozażywnościowych może w znaczącej części przyczynić się do ogólnego narażenia niektórych grup ludności oraz że oprócz pozażywnościowych źródeł narażenia na BPA, główną przyczyną narażenia na BPA w przypadku kilku grup ludności są produkty mięsne i mięso niepuszkowane. W takich przypadkach, kiedy źródła inne niż materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością mogą znacząco przyczynić się do potencjalnego ogólnego narażenia na substancję, materiałem przeznaczonym do kontaktu z żywnością nie należy przydzielać pełnego TDI; należy zatem stosować niższą wartość.
- (8) Biorąc pod uwagę standardowe założenia dotyczące stosowania współczynników alokacji dla materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, w tym fakt, że ogólne narażenie nie przekracza t-TDI, a współczynnik niepewności stosowany przy obliczaniu t-TDI wynosi 150, jak również dane zawarte w opinii Urzędu na temat źródeł BPA innych niż materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością, współczynnik alokacji wynoszący 20 % uznaje się za właściwy przy ustalaniu SML. Zatem w celu zapewnienia, by narażenie na BPA utrzymywało się poniżej t-TDI i nie stanowiło zagrożenia dla zdrowia człowieka, należy ustanowić dla materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych limit migracji specyficznej wynoszący 0,05 mg BPA na kilogram żywności (mg/kg), w oparciu o t-TDI, współczynnik alokacji i założenie dotyczące narażenia.
- (9) Podczas gdy ustanowiony SML, uwzględniający wspomnianą opinię, stanowi podstawę dla ogólnego zarządzania ryzykiem stwarzanym przez BPA w materiałach przeznaczonych do kontaktu z żywnością, wciąż utrzymuje się pewien poziom niepewności, który opisano w opinii. W odniesieniu do nowych badań dotyczących immunotoksyczności rozwojowej BPA Urząd stwierdził w 2016 r. ⁽¹⁾, że nowe dowody przedstawione w tych badaniach są kolejnym wskazaniem świadczącym o immunotoksyczności rozwojowej BPA. Uwzględniając poziom braku pewności naukowej oraz charakter potencjalnych niepożądanych skutków dla zdrowia, w tym w szczególności wpływ na rozwój, należy zastosować dalsze środki ostrożności w odniesieniu do bardziej narażonych grup ludności, zwłaszcza niemowląt i małych dzieci, w przypadku których wpływ na rozwój może być nieodwracalny i utrzymywać się przez całe życie.
- (10) Zgodnie z zasadą ostrożności, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, mogą zostać przyjęte środki tymczasowe na podstawie dostępnych odnośnych informacji, w oczekiwaniu na wyniki potrzebne do wyjaśnienia utrzymującej się niepewności naukowej oraz na dodatkową ocenę ryzyka i przegląd danego środka w odpowiednim czasie.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(10):4580.

- (11) Komisja może przyjmować środki zapobiegawcze w odniesieniu do stosowania BPA na podstawie zasady ostrożności, która ma zastosowanie w sytuacjach, gdy występuje brak pewności naukowej, nawet jeśli ryzyko, zwłaszcza dla zdrowia ludzkiego, nie zostało jeszcze w pełni wykazane. W tym celu BPA nie powinien być stosowany do produkcji kubków lub butelek z poliwęglanu przeznaczonych dla niemowląt i małych dzieci, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013⁽¹⁾.
- (12) Poza jego wykorzystywaniem w materiałach z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością, BPA jest szeroko stosowany w żywicach epoksydowych do lakierów i powłok, szczególnie do zastosowań we wnętrzu puszek na żywność. O ile szczególne środki przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 zostały przyjęte w odniesieniu do BPA w materiałach i wyrobach z tworzyw sztucznych, środki takie nie zostały przyjęte na poziomie Unii odniesieniu do BPA w lakierach i powłokach. W związku z tym zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia państwa członkowskie mogą utrzymywać lub wprowadzać krajowe przepisy w sprawie BPA w lakierach i powłokach, pod warunkiem że środki te są zgodne z zasadami ustanowionymi w traktatach.
- (13) W związku z wprowadzeniem przez państwa członkowskie rozbieżnych środków krajowych mających zastosowanie do BPA w materiałach przeznaczonych do kontaktu z żywnością i wynikających z tego obciążeń technicznych i praktycznych zgłaszanych przez przemysł, oraz uwzględniając udział narażenia z dietą BPA z żywności puszkowanej, wskazanego w opinii Urzędu z 2014 r., a także szerokie stosowanie BPA w żywicach epoksydowych do lakierów i powłok stosowanych w puszkach na żywność, należy również ustanowić ograniczenia dla BPA używanego w lakierach i powłokach.
- (14) To samo założenie dotyczące narażenia na BPA z materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych dotyczy lakierów i powłok. W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego, SML wyznaczony dla BPA z materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych należy również stosować do lakierów i powłok stosowanych na materiałach i wyrobach, jeżeli lakier lub powłoka zostały wytworzone z wykorzystaniem BPA. Jako że BPA może być stosowany w opakowaniach zawierających żywność dla niemowląt i małych dzieci, BPA nie powinien migrować z lakierów i powłok stosowanych w materiałach i wyrobach przeznaczonych specjalnie do kontaktu z żywnością dla niemowląt i małych dzieci, o której mowa w rozporządzeniu (UE) nr 609/2013, tj. z preparatami do początkowego żywienia niemowląt, preparatami do dalszego żywienia niemowląt, produktami zbożowymi przetworzonymi, żywnością dla dzieci, żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego opracowaną w celu zaspokojenia potrzeb żywieniowych niemowląt i małych dzieci lub napojami na bazie mleka i podobnymi produktami przeznaczonymi specjalnie dla małych dzieci.
- (15) W związku z ustanowieniem ograniczeń dla lakierów i powłok należy również określić zasady dotyczące weryfikacji zgodności z tymi ograniczeniami. W szczególności należy określić zasady dotyczące badania migracji i zasady dotyczące wyrażania wyników badania migracji. Należy zatem ustanowić takie zasady sprawdzania zgodności z ograniczeniami dla lakierów i powłok stosowanych na materiałach i wyrobach, jeżeli te lakiery lub powłoki zostały wytworzone z wykorzystaniem BPA.
- (16) Rozporządzenie (UE) nr 10/2011 ustanawia kompleksowe ramy służące weryfikacji zgodności materiałów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością z określonymi ograniczeniami, w tym zasady dotyczące wyrażania wyników badania migracji. Ponieważ lakiery i powłoki stosowane na materiałach i wyrobach nie odznaczają się specyficznymi cechami, które wymagałyby ustanowienia odmiennych lub bardziej szczegółowych przepisów, należy rozszerzyć stosowanie zasad ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 10/2011 na weryfikację zgodności lakierów i powłok stosowanych na materiałach i wyrobach z ustalonymi limitami.
- (17) Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 do materiałów i wyrobów objętych szczególnymi środkami należy dołączyć pisemną deklarację zgodności z przepisami mającymi do nich zastosowanie. W przypadku produkcji lakierowanego lub powleczanego materiału lub wyrobu odpowiedzialny podmiot działający na rynku powinien udokumentować zgodność z obowiązującymi przepisami w deklaracji zgodności, którą udostępni swoim klientom. W celu zapewnienia, by deklaracja ta zawierała wystarczające informacje, aby umożliwić weryfikację zgodności, należy określić informacje, które deklaracja musi zawierać. Ponadto właściwe organy powinny mieć możliwość weryfikowania zgodności z obowiązującymi przepisami. Podmioty działające na rynku powinny być zatem zobowiązane do udostępniania właściwym organom odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, potwierdzającej deklarację zgodności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

- (18) W celu zapewnienia, by podmioty działające na rynku miały odpowiednio dużo czasu na dostosowanie procesów produkcyjnych do ograniczeń, i zmniejszenia obciążenia administracyjnego i finansowego związanego z takim dostosowaniem, należy odroczyć rozpoczęcie stosowania niniejszego rozporządzenia i zezwolić, aby materiały i wyroby, które zostały w sposób zgodny z prawem wprowadzone do obrotu przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, pozostały w obrocie do wyczerpania zapasów.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 10/2011.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „limit migracji specyficznej” (SML) oznacza maksymalną dozwoloną ilość danej substancji, która uwolniła się z materiału lub wyrobu do żywności lub płynu modelowego imitującego żywność;
- 2) „materiały i wyroby” oznaczają wszystkie materiały lub wyroby, które należą do jednej z kategorii określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004;
- 3) „lakier” lub „powłoki” oznaczają materiały lub wyroby składające się z co najmniej jednej niesamodzielnej warstwy wyprodukowanej z wykorzystaniem 2,2-bis(4-hydroksyfenylo)propanu („BPA”), stosowanej na materiale lub wyrobie w celu nadania mu specjalnych właściwości lub poprawy jego parametrów technicznych.

Artykuł 2

1. Migracja do żywności lub na żywność 2,2-bis(4-hydroksyfenylo)propanu („BPA”) (nr CAS 000080-05-7) z lakierów lub powłok stosowanych na materiałach i wyrobach nie może przekraczać limitu migracji specyficznej wynoszącego 0,05 mg BPA na kilogram żywności (mg/kg).
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 nie jest dozwolona żadna migracja z lakierów lub powłok stosowanych na materiałach i wyrobach przeznaczonych specjalnie do kontaktu z preparatami do początkowego żywienia niemowląt, preparatami do dalszego żywienia niemowląt, produktami zbożowymi przetworzonymi, żywnością dla dzieci, żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego opracowaną w celu zaspokojenia potrzeb żywieniowych niemowląt i małych dzieci lub napojami na bazie mleka i podobnymi produktami przeznaczonymi specjalnie dla małych dzieci, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 609/2013.

Artykuł 3

1. W celu weryfikacji zgodności z art. 2 niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy określone w art. 11 ust. 4, art. 18 ust. 1, 2, 3, 6 i 7, w załączniku III oraz w rozdziałach 1, 2 i 4 załącznika V do rozporządzenia (UE) nr 10/2011.
2. Wyniki badań otrzymane w ramach procedury weryfikacji, o której mowa w ust. 1, wyraża się zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 ust. 1–3 rozporządzenia (UE) nr 10/2011.

Artykuł 4

1. Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 podmioty działające na rynku zapewniają, aby lakierowanym lub powleczonym materiałom i wyrobom towarzyszyła pisemna deklaracja zgodności zawierająca informacje określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Deklaracja ta jest dostępna na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, z wyłączeniem etapu sprzedaży detalicznej.
2. Pisemna deklaracja umożliwia łatwą identyfikację lakierowanych lub powleczonych materiałów i wyrobów, których dotyczy. Jest ona odnawiana, by odzwierciedlić wszelkie zmiany poziomów migracji z lakieru lub powłoki, które zastosowano na materiałach i wyrobach.

3. Podmioty działające na rynku, na żądanie właściwego organu krajowego, udostępniają odpowiednią dokumentację uzupełniającą, aby wykazać zgodność z pisemną deklaracją, o której mowa w ust. 1. Taką dokumentację uzupełniającą dostarcza się niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż 10 dni od otrzymania wniosku. Dokumentacja ta zawiera warunki i wyniki badań, obliczenia, w tym modelowanie, inne analizy oraz dowody świadczące o bezpieczeństwie lub wnioskowanie wykazujące zgodność z wymogami.

Artykuł 5

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Lakierowane lub powleczone materiały i wyroby oraz materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu przed dniem 6 września 2018 r., mogą pozostać w obrocie do wyczerpania zapasów.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 6 września 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Pismna deklaracja zgodności, o której mowa w art. 4, zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę oraz adres podmiotu działającego na rynku, który wystawia deklarację zgodności;
 - 2) nazwę i adres podmiotu działającego na rynku, który wytwarza lub przywozi powleczony materiał lub wyrób;
 - 3) dane identyfikujące lakierowany lub powleczony materiał lub wyrób;
 - 4) datę deklaracji;
 - 5) potwierdzenie, że lakier lub powłoka zastosowane do materiału lub wyrobu są zgodne z ograniczeniami określonymi w art. 2 niniejszego rozporządzenia oraz z wymaganiami określonymi w art. 3, 15 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004;
 - 6) specyfikacje dotyczące wykorzystania powleczonego materiału lub wyrobu, takie jak:
 - a) rodzaj lub rodzaje żywności, z jaką ma mieć kontakt dany materiał lub wyrób;
 - b) czas i temperatura obróbki i przechowywania w kontakcie z żywnością;
 - c) najwyższy stosunek powierzchni kontaktu z żywnością do objętości, dla którego sprawdzono zgodność zgodnie z art. 17 i 18 rozporządzenia (UE) nr 10/2011, lub równoważne informacje.
-

ZAŁĄCZNIK II

W tabeli 1 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 wpis dotyczący substancji nr 151 otrzymuje brzmienie:

„151	13480	0000080-05-7	2,2-bis(4-hydroksyfenylo)propan	nie	tak	nie	0,05		Nie stosować do produkcji butelek z poliwęglanu do karmienia niemowląt ⁽¹⁾ ⁽²⁾ . Nie stosować do produkcji kubków lub butelek z poliwęglanu, które ze względu na ich właściwości zapobiegające rozlewaniu się płynu są przeznaczone dla niemowląt ⁽³⁾ i małych dzieci ⁽⁴⁾ .
	13607								

⁽¹⁾ Niemowlęta określone w art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EEG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

⁽²⁾ Niniejsze ograniczenie obowiązuje od dnia 1 maja 2011 r. w odniesieniu do produkcji i od dnia 1 czerwca 2011 r. w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywozu do Unii.

⁽³⁾ Niemowlęta w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 609/2013.

⁽⁴⁾ Małe dzieci w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 609/2013.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/214**z dnia 13 lutego 2018 r.****zatwierdzające zmianę specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym [„Pla i Llevant” (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja rozpatrzyła wniosek o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Pla i Llevant”, przesłany przez Hiszpanię zgodnie z art. 105 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (2) Komisja opublikowała wniosek o zatwierdzenie zmiany specyfikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ⁽²⁾.
- (3) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (4) Należy zatem zatwierdzić zmianę specyfikacji zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Pla i Llevant” (ChNP).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. C 284 z 29.8.2017, s. 5.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/215**z dnia 13 lutego 2018 r.****obejmujące nazwę „Mergelland” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 97 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wniosek Niderlandów o rejestrację nazwy „Mergelland” został sprawdzony przez Komisję, a następnie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (3) Zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nazwę „Mergelland” należy objąć ochroną i wpisać do rejestru, o którym mowa w art. 104 tego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym obejmuje się ochroną nazwę „Mergelland” (ChNP).

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. C 296 z 7.9.2017, s. 2.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1441/2007 z dnia 5 grudnia 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 322 z dnia 7 grudnia 2007 r.)

1. Strona 15, załącznik – załącznik I rozdział 1 tabela kolumna pierwsza wiersz 1.7; strona 21, załącznik – załącznik I rozdział 2 pkt 2.1. tabela kolumna pierwsza wiersz 2.1.7; strona 29, załącznik – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2. sekcja czwarta akapit pierwszy zdanie pierwsze:

zamiast: „mięso odkostnione mechanicznie”,

powinno być: „mięso oddzielone mechanicznie”.

2. Strona 18, załącznik – załącznik I rozdział 1 przypis 9 pod tabelą; strona 21, załącznik – załącznik I rozdział 2 pkt 2.1. przypis 9 pod tabelą; strona 29, załącznik – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2. tytuł sekcji czwartej:

zamiast: „mięsa odkostnionego mechanicznie”,

powinno być: „mięsa oddzielonego mechanicznie”.

3. Strona 22 w Dz.U. L 322 z 7.12.2007, załącznik – załącznik I rozdział 2 pkt 2.1. sekcja „Interpretacja wyników badań” akapit szósty, w brzmieniu sprostowanym na stronie 85 w Dz.U. L 104 z 8.4.2014:

zamiast: „mięsie odkostnionym mechanicznie”,

powinno być: „mięsie oddzielonym mechanicznie”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2017/1495 z dnia 23 sierpnia 2017 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do *Campylobacter* w tuszach brojlerów

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 218 z dnia 24 sierpnia 2017 r.)

1. Strona 4, załącznik pkt 2 – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2 tytuł; strona 5, załącznik pkt 2 – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2. sekcja czwarta akapit pierwszy zdanie pierwsze:

zamiast: „mięso mechanicznie odkostnione”,

powinno być: „mięso oddzielone mechanicznie”.

2. Strona 5, załącznik pkt 2 – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2. sekcja druga akapit trzeci:

zamiast: „W celu przygotowania w laboratorium zawiesiny pierwotnej materiał do analizy o masie 26 g umieszcza się w dziewięciu pojemnikach (każdy o objętości 234 ml) wypełnionych roztworem zbuforowanej wody peptonowej (BPW). Przed dodaniem BPW należy ogrzać do temperatury pokojowej. Mieszanina pozostaje w Stomacherze lub Pulsifizerze przez około jedną minutę. Należy unikać spieniania poprzez usunięcie powietrza ze Stomachera, na ile to możliwe. 10 ml (~1 g) zawiesiny pierwotnej przenosi się do pustej jałowej probówki a 1 ml z 10 ml używa się do oznaczenia liczby *Campylobacter* na płytkach selektywnego podłoża. Pozostałość zawiesiny pierwotnej (250 ml ~ 25 g) wykorzystuje się do wykrywania salmonelli.”,

powinno być: „W celu przygotowania w laboratorium zawiesiny wyjściowej 26 g badanej próbki należy umieścić w dziewięciu objętościach (234 ml) zbuforowanej wody peptonowej (BPW). Przed dodaniem BPW należy ogrzać do temperatury pokojowej. Homogenizować mieszaninę w stomacherze lub pulsifierze przez około jedną minutę. Należy unikać spienienia poprzez maksymalne usunięcie powietrza z worka stomachera. 10 ml (~1 g) zawiesiny wyjściowej przenosi się do pustej jałowej probówki, a 1 ml z 10 ml używa się do oznaczenia liczby *Campylobacter* na płytkach selektywnego podłoża. Pozostałość zawiesiny wyjściowej (250 ml ~ 25 g) wykorzystuje się do wykrywania salmonelli.”.

3. Strona 5, załącznik pkt 2 – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2 tytuł czwartej sekcji:

zamiast: „mięsa mechanicznie odkostnionego”,

powinno być: „mięsa oddzielonego mechanicznie”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1086/2011 z dnia 27 października 2011 r. zmieniającego załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do salmonelli w świeżym mięsie drobiowym

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 281 z dnia 28 października 2011 r.)

1. Strona 10, załącznik pkt 3 – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2. tytuł; strona 11, załącznik pkt 3 – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2. sekcja czwarta akapit pierwszy zdanie pierwsze:

zamiast: „mięso mechanicznie odkostnione”,

powinno być: „mięso oddzielone mechanicznie”.

2. Strona 11, załącznik pkt 3 – załącznik I rozdział 3 pkt 3.2. tytuł sekcji czwartej:

zamiast: „mięsa mechanicznie odkostnionego”,

powinno być: „mięsa oddzielonego mechanicznie”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL